

4. Сереброва С. Б. Прецедентні феномени в дискурсі сучасних ЗМІ: проблема функціонування і реалізації: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.02. Дніпропетровськ, 2009. 19 с.

5. Слышкин Г. Г. Лингвокультурные концепты прецедентных текстов в сознании и дискурсе. М.: Academia, 2000. 141 с.

6. Тимчук О. Т., Сеньків О. М. Функціональний аспект прецедентних текстів. Молодий вчений. 2017. № 4.3. С. 251-254. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2017_4 (Accessed on: 05.05.2022).

Миколайчук М. Р.

група Англ-52 МО

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Павлюк А. Б.

ЗБАГАЧЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ 5-7 КЛАСІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Методика викладання іноземних мов як наука ставить за мету віднайти шляхи найбільш продуктивного навчання, зокрема обґрунтувати принципи навчання з урахуванням особливостей засвоєння лексики, граматики, фонетики, а також активне й цілеспрямоване збагачення та удосконалення словникового запасу учнів. Саме тому у середній школі особлива увага зосереджена на розвитку мовлення школярів, звідки виникає необхідність збагачення словника учнів, тобто засвоєння нових, невідомих раніше слів, чи нових значень слів, введення окремих слів у контекст, зіставлення близьких або протилежних за значенням слів, засвоєння багатозначних слів, перенесення якомога більшої кількості слів із пасивного словника в активний [1].

Аналіз досліджень і публікацій з даної теми свідчить, що питанню збагачення активного словникового запасу учнів 5-7 класів на уроках іноземної мови приділялося достатньо уваги психологами, мовознавцями, методистами, а саме О. Леонтьєвим, І. Синицею, Г. Ушаковою, Л. Варзацькою, М. Львовим.

У процесі засвоєння лексичного матеріалу мовознавці виокремлюють такі етапи:

1. Етап ознайомлення учнів з новими лексичними одиницями.
2. Етап автоматизації дій учнів з новими лексичними одиницями.
3. Етап вдосконалення дій учнів з лексичними одиницями.

Особливу увагу слід звернути на особливості застосування різних лексичних вправ на різних етапах навчання:

I. На першому етапі переважають усні безперекладні умовно-комунікативні вправи.

II. На другому етапі зростає роль письмових вправ, які виконуються самостійно.

III. На третьому етапі поряд з подальшою активізацією пасивного словникового запасу розширюється активний словниковий запас.

Оскільки практична мета навчання іноземної мови полягає у спілкуванні в усній та письмовій формах та важливість цілеспрямованого подолання лексичних труднощів, то виникає необхідність поєднання роботи над засвоєнням лексичних одиниць у зразках, які відповідають ситуації, роботою над ізольованими словами. Основним типом вправ є умовно-комунікативні, рецептивно-репродуктивні та продуктивні вправи [2]:

- Імітація зразка мовлення.
- Відповіді на альтернативні запитання вчителя.
- Підстанівка у зразок мовлення.
- Завершення зразка мовлення.
- Розширення зразка мовлення.
- Відповіді на інші типи запитань.

- Самостійне вживання лексичних одиниць у фразі.
- Об'єднання зразків мовлення у діалоги чи монологи.

Існує низка практичних порад методистів та вчителів для збагачення активного словника школярів середньої школи [1]:

- Вивчати слова в контексті.
- Вивчати всі форми слова.
- Користуватись одномовними словниками.
- Запам'ятовувати слова за схемою: слово-синонім, слово-антонім.
- Вивчати слова за тематичними групами.
- Систематизувати нові знання, тобто записувати в зошит чи словник.

Отже, робота над розширенням активного словника учнів триває під час усього процесу навчання. Майже на кожному уроці відбувається знайомство з новою лексикою та робота з її засвоєння. Забезпечити цю роботу – одне з головних завдань вчителя іноземної мови.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кравченко М. І. Шляхи збагачення словникового запасу учнів у процесі вивчення англійської мови. URL: <http://for-teachers.at.ua> > NEW > zbagachennja_s... (дата звернення: 12.05.2022)
2. Система навчання іноземної мови. Система вправ у навчанні іноземної мови. URL: <https://sites.google.com/site/metodikavikladannaim/lekcija-2-sistema-navcanna-inozemnoie-movi-sistema-vprav-u-navcanni-inozemnoie-movi> (дата звернення: 12.05.2022)

Николин В. В.

група зМAM-11

Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Ладика О. В.

POLITICAL SPEECHES AS A SEPARATE TYPE OF DISCOURSE AND THEIR EXPRESSIVE MEANS

The steady interest in the political speeches proves that such kind of a discourse can be regarded as a coherent, cohesive text of political communication combined with pragmatic, sociological, psychological and other factors. Political discourse is actualized in such genres as political speech, inaugural address of the Prime Minister or President, political document (presidential decree, content of law, communiqué), government reports in parliament, approval or discussion of the budget.

The analysis of linguistic material helps to reveal linguistic means and explain the peculiar features of political discourse, as well as discourse in general, as the relationship of discourse with its participants, i.e. speakers and listeners / readers, as well as with the communicative intentions of the speaker and in some way influence the addressee. An important role is given to the use of certain formal means, when the usual language elements receive an unusual interpretation, as well as when the usual, at first glance, situations are used in new unexpected contexts [1, p. 192].

According to E. I. Sheigal, *political speech* is defined as a prepared in advance a sharp political speech with positive or negative assessments, justification, specific facts, with a clear perspective of political change [2, p. 231]. *Characteristic features of the political speech are:*

1. Ideology (each speech has its purpose).
2. Conflict (a politician represents a certain political party, respectively – the conflict of ideas with opponents).
3. Solemn style (sublimity of political speech).